

ellokal ep olnud meelt peas; sepárrast sa
ehmatafid, ja püüfid temma kimpust peas
feda. — Müüd wotta ükskord möttelda,
kuida olleks so melest olnud; kui sa nenda
tükki kahhekümne niisuguste ellokade kimp
po olleksid sattunud? Mis sa küal arwad?

Noor Mees. Sedda meest ma tah
haksin küal näbha, kelle südda sefugguses
kimpus arraks ei lähháks.

Josep. Ja ommete sa pannid immeks,
et minno südda arraks láks! Ehf arwad
sa wahhest joobnud inimesele ennam meelt
peas ollewad kui karrul? — Uigga ütles
mulle ommete, mis werrised wermied need
on, mis so silmandus on? — Wissist need
se karru omma küsida kiskus, kellega sa
kimpus ollid? ja kui ei olnud ommete meelt
küal peas, temma kimpust láhti peasfeda ik
ma et ta sulle olleks woiud üsa teha?

Se noor mees punnetas silmist kui ühe
punnane kallew; pöras áklijelt ümber, ja
laks

láks kórwale. Gest se olli üks neist kahhest
mehhist, kes minnewal pühapäwal ülbuse
ses ja joobnust peast teisea olli karrusse
sattunud; ja müüd ollid küne wermied weel
temma silmis náhtawad. — Keif inni
mesfed naersid müüd táiest kórrist, et Josep
sedda ninnatarka poisifest nenda olli koiu
pole juhhatand. Uigga Josep ütles: „Sõb
„brad, árge naerge sedda noort meest ka
„wägga páiso! temma on küal náhheidud
„selle hábbi láhti, mis minna temmale
„ollen teinud, ja nende wermiede lábbi,
„mis temma silmis, temma rummalusfest
„tunnistawad. Ja se on weel üks hea
„tunnistus temmast, et ta südda weel háb
„beneb. Müüd ollen minna julge, et ta
„eddespidi tdest ennast hoiab, lia jomise
„lábbi ennast meletumaks karrupoiaks
„muutmast.“ —

(Teine Jággo tullewat aastal.)